
shrIsarasvatIgitA

श्रीसरस्वतीगीता

Document Information

Text title : sarasavatIgitA

File name : sarasavatIgiitaa.itx

Category : gItA, giitaa

Location : doc_giitaa

Transliterated by : Sunder Hattangadi sunder at hotmail.com

Proofread by : Sunder Hattangadi sunder at hotmail.com

Description-comments : from Panchadasha Gita published by Khemraj 1896.

Latest update : December 15, 2012

Send corrections to : sanskrit at cheerful dot c om

This text is prepared by volunteers and is to be used for personal study and research. The file is not to be copied or reposted without permission, for promotion of any website or individuals or for commercial purpose.

Please help to maintain respect for volunteer spirit.

Please note that proofreading is done using Devanagari version and other language/scripts are generated using **sanscript**.

September 17, 2023

sanskritdocuments.org

श्रीसरस्वतीगीता

॥ अथ सरस्वतीगीता ॥

मार्कण्डेय उवाच -

अत्रैव य सरस्वत्या गीतं परपुरञ्जय ।

पृष्टा या मुनिना वीर शृणु ताक्ष्येण धीमता ॥ १ ॥

ताक्ष्यं उवाच -

किनु श्रेयः पुरुषस्येह भद्रे कथं कुर्वन्न ख्यवते स्वधर्मात् ।

आखक्ष्व मे यारुसर्वांगि कुर्यात्वयाशिष्टो न ख्यवेयं स्वधर्मात् ॥ २ ॥

कथं वाग्निं जुहुयां पूजये वा कस्मिन्काले केन धर्मो न नश्येत् ।

अेतत्सर्वं सुभगे प्रब्रवीहि यथा लोकान् विरजाः संखरेयम् ॥ ३ ॥

मार्कण्डेय उवाच -

अेवं पृष्टा प्रीतियुक्तेन तेन शुश्रूमीक्ष्योत्तमबुद्धियुक्तम् ।

ताक्ष्यं विप्रं धर्मयुक्तं हितं य सरस्वती वाक्यमिदं बभाषे ॥ ४ ॥

सरस्वत्युवाच -

यो ब्रह्म जनाति यथाप्रदेशं स्वाध्यायनित्यः सुखिरप्रमत्तः ।

स वै पारं देवलोकस्य गन्ता सडामरैः प्राप्नुयात्प्रीतियोगम् ॥ ५ ॥

तत्र स्म रभ्याविपुला विशोकाः सुपुष्पिताः पुष्करिण्यः सुपुण्याः ।

अकईमामीनवत्यः सुतीर्था हिरण्यैरावृताः पुण्डरीकैः ॥ ६ ॥

तासां तीरेष्वासते पुण्यभाजो मडीयमानाः पृथगप्सरोभिः ।

सुपुण्यगन्धाभिरलंकृताभिर्हिरण्यवर्णाभिरतीव दृष्टाः ॥ ७ ॥

परं लोकं गोप्रदास्त्वाप्नुवन्ति दत्वानडुडं सूर्यलोकं व्रजन्ति ।

वासो दत्वा यान्द्रमसं तु लोकं दत्वा हिरण्यमभरत्वमेति ॥ ८ ॥

धेनुं दत्वा सुप्रभां सुप्रदोडां कल्याणवत्सामपलायिनीं य ।

यावन्ति रोमाणि भवन्ति तस्यास्तावद्धर्षाण्यासते देवलोके ॥ ९ ॥

अनङ्गुलं सुप्रतं यो ददाति ललस्य वोढारमनन्तवीर्यम् ।

धुरन्धरं बलवन्तं युध्नं प्राप्नोति लोकान्दशधेनुदस्य ॥ १० ॥

ददाति यो वै कपिलां सयैलां कांस्योपदोषां द्रविणैरुत्तरीयै ।

तैस्तैर्गुणैः कामदुहाय भूत्वा नरं प्रदातारमुपैति सा गौः ॥ ११ ॥

यावन्ति रोमाणि भवन्ति धेन्वास्तावद्धूलं भवति गोप्रदाने ।

पुत्रांश्च पौत्रांश्च कुलं च सर्वमासप्तमं तारयते परत्र ॥ १२ ॥

सदक्षिणां कांस्यनयारुशृङ्गीं कांस्योपदोषां द्रविणैरुत्तरीयैः ।

धेनुं तिलानां ददतो द्विजाय लोका वसूनां सुलभा भवन्ति ॥ १३ ॥

स्वकर्मभिर्दानवसंनिरुद्धे तीव्राचकारे नरके पतन्तम् ।

मडाएवि नौशिव वातयुक्ता दानं गवां तारयते परत्र ॥ १४ ॥

यो ब्राह्मदेयां तु ददाति कन्यां भूमिप्रदानं च करोति विप्रे ।

ददाति दानं विधिना च यश्च स लोकमाप्नोति पुरन्दरस्य ॥ १५ ॥

यः समवर्षाणि जुडोति तार्क्ष्यं लव्यं त्वग्रौ नियतः साधुशील ।

सप्तावरा-सप्तपूर्वाभ्यानां पितामहानात्मना कर्मभिः स्वैः ॥ १६ ॥

तार्क्ष्यं उवाच -

किमग्निदोत्रस्य प्रतं पुराणामायक्ष्व मे पृच्छतश्चानुत्तुपे ।

त्वयानुशिष्टोऽमिडाद्य विधां यदग्निदोत्रस्य प्रतं पुराणम् ॥ १७ ॥

सरस्वती उवाच -

न वाशुचिर्नाप्यनिर्णोऽथ पाणिर्नाभ्रह्मविज्जुडुयान्नाविपश्चित् ।

बुभुत्सवः शुचिकामा ङि देवा नाश्रद्धानाद्विडविर्जुडन्ति ॥ १८ ॥

नाश्रोत्रियं देवलव्ये नियुंज्यान्मोघं पुरा सिंयति तादृशो ङि ।

अपूर्वमश्रोत्रियमाड तार्क्ष्यं न वै तादृग्जुडुयादग्निदोत्रम् ॥ १९ ॥

कृशाश्च ये जुह्वति श्रद्धानाः सत्यप्रता हुतशिष्टाशिनश्च ।

गवां लोकं प्राप्य ते पुण्यगन्धं पश्यन्ति देवं परमं यापि सत्यम् ॥ २० ॥

तार्क्ष्यं उवाच -

क्षेत्रज्ञाभूतां परलोकभावे कर्मोदये बुद्धिमति प्रविष्टाम् ।

प्रज्ञां च देवीं सुभगे विमृश्य पृच्छामि त्वां काण्ड्यसि चारुत्तुपे ॥ २१ ॥

सरस्वत्युवाच -

अग्निहोत्रादहमभ्यागतास्मि विसर्पमाणा संशयच्छेदनाय ।
त्वत्सन्नियोगादहमेतदह्नुभं भावे स्थिता तथ्यमर्थं यथावत् ॥ २२ ॥

तार्क्ष्य उवाच -

न हि त्वया सदृशी काचिदस्ति विभ्राजसे ज्यतिमात्रं यथा श्रीः ।
रुपं य ते द्रिव्यमनन्तकान्ति प्रज्ञां य देवीं सुभगे बिभर्षि ॥ २३ ॥

सरस्वत्युवाच -

श्रेष्ठानि यानि द्विपदां वरिष्ठ यज्ञेषु विद्मन्मुपपाद्यन्ति ।
तैरेव चाहं सम्प्रवृद्धा भवामि याच्यायिता रुपवती य विप्र ॥ २४ ॥

यथ्यापि द्रव्यमुपयुज्यतेह वानस्पत्यमायसम्पार्थिवं वा ।
द्रिव्येन रुपेण य प्रज्ञया य तवैव सिद्धिरिति विद्धि विद्मन् ॥ २५ ॥

तार्क्ष्य उवाच -

छंदं श्रेयः परमं मन्यमाना व्यापृच्छन्ते मुनयः सम्प्रतीताः ।
आयक्ष्व मे तं परमं विशोकं भोक्षं परं यं प्रविशन्ति धीराः ।
सांप्यं योगाः परमं यं विदन्ति परं पुराणं तमहं न वेदि ॥ २६ ॥

सरस्वत्युवाच -

तं वै परं वेदविदः प्रपन्नाः परं परेभ्यः प्रथितं पुराणम् ।
स्वाध्यायवन्तो व्रतपुण्ययोगैस्तपोधना वीतशोका विमुक्ताः ॥ २७ ॥

तस्याथ मध्ये येतसः पुण्यगन्धाः सलस्र शाभा विपुला विभान्ति ।
तस्य मूलात्सरितः प्रस्रवन्ति मधूदकप्रस्रवासाः सुपुण्याः ॥ २८ ॥

शाभां शाभां मडानद्यः संयान्ति सिकताशयाः ।
धानाः पूपा मांसशाका सदा पायसकर्ममाः ॥ २९ ॥

यस्मिन्नग्निमुष्णा देवाः सेन्द्राः सलसरुद्रासाः ।
छजिरे इतुभिः श्रेष्ठैस्तत्पदं परमं मम ॥ ३० ॥

छति सरस्वतीगीता समाप्ता ॥

Encoded and proofread by Sunder Hattangadi

shrIsarasvatIgtA

pdf was typeset on September 17, 2023

Please send corrections to sanskrit@cheerful.com

